

Od:
Do: [petycje; Stanowisko informacyjne CO KPRP; sekretariat Biuro Dialogu i Korespondencji](#)
Temat: 62.4 [PETYCJA]
Data: piątek, 19 stycznia 2024 10:11:14

dnia: 19-01-2024 roku

Wnosząca:

Adres do korespondencji:

Adresat:

Sz. P. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

PETYCJA

Na podstawie art. 2. ust. 2. pkt. 1), art. 2. ust. 3., art. 4. ust. 1., art. 4. ust. 5. – Ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach (t.j. Dz. U. 2018 poz. 870) przekazuję petycję w interesie publicznym, drogą mailową o temacie petycji: **„poprzez podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu minimalizacji danych oraz wprowadzenia zasady bycia zapomnianym w aktach stanu cywilnego i aktach zbiorowych stanu cywilnego**

Akt prawa w którym postulowana jest zmiana:

Ustawa z dnia 28 listopada 2014 roku o aktach stanu cywilnego (tj. Dz. U. 2023 poz. 1378)

Przedmiot petycji:

Postuluje do organu mającego inicjatywę ustawodawczą wprowadzenie zmian w ustawie o aktach stanu cywilnego z dnia 28 listopada 2014 roku (tekst jednolity Dz.U. 2023 poz. 1378) zmianę przepisów prawa w nizej wymienionym zakresie:

1. Art. 24 „uchylenie”
2. Art. 25 „uchylenie”
3. Art. 28 ust. 4 i 5 „uchylenie”
4. W art. 35 ust. 8 otrzymuje brzmienie „Kierownik urzędu stanu cywilnego, dokonując sprostowania, wydaje wnioskodawcy poprzedzający i aktualny odpis zupełny lub odpis skrócony lub zaświadczenie o dokonanych zmianach przed zmianą i po zmianie.”
5. W art. 37 ust. 8 otrzymuje brzmienie „Kierownik urzędu stanu cywilnego, dokonując uzupełnienia, wydaje wnioskodawcy poprzedzający i aktualny odpis zupełny lub odpis skrócony lub zaświadczenie o dokonanych zmianach przed zmianą i po zmianie.”
6. W art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „Unieważnienia aktu stanu cywilnego dokonuje sąd w postępowaniu nieprocesowym, na wniosek osoby zainteresowanej, prokuratora lub kierownika urzędu stanu cywilnego, jeżeli akt ten stwierdza zdarzenie niezgodne ze stanem faktycznym lub stwierdzono uchybienia, które zmniejszają jego moc dowodową lub dokonano zmiany.
2. Jeżeli sąd unieważnił akt stanu cywilnego, postanawia sporządzenie nowego aktu stanu cywilnego.”
7. Art. 39a ust. 1. Otrzymuje brzmienie „Unieważnienia aktu lub aktów stanu cywilnego stwierdzających to samo zdarzenie, a błędnie zarejestrowanych w rejestrze stanu cywilnego z przyczyn technicznych lub w wyniku niewłaściwego zastosowania funkcjonalności rejestru stanu cywilnego dokonuje z urzędu, w formie czynności materialno-technicznej, kierownik urzędu stanu cywilnego, który dokonał błędnej rejestracji. Czynności niezbędne do unieważnienia aktu lub aktów stanu cywilnego kierownik urzędu stanu cywilnego podejmuje niezwłocznie po stwierdzeniu błędnej rejestracji. Unieważniony akt jest utajniany jakby nigdy nie został sporządzony.
2. Jeżeli z unieważnionego aktu stanu cywilnego wydano wcześniej odpis, kierownik urzędu stanu cywilnego zawiadamia podmiot, który otrzymał odpis, o unieważnieniu tego aktu. Do zawiadomienia dołącza się, wydany z urzędu, odpis zupełny albo skrócony właściwego aktu stanu cywilnego, odpowiednio do rodzaju odpisu wydanego wcześniej z unieważnionego aktu stanu cywilnego.”
8. Art. 40 otrzymuje brzmienie „Ustalenia treści aktu stanu cywilnego dokonuje sąd w postępowaniu nieprocesowym, po ustaleniu postanawia o sporządzeniu nowego aktu stanu cywilnego, albo na wniosek osoby zainteresowanej, prokuratora lub kierownika urzędu stanu cywilnego, jeżeli:

- 1) unieważniony akt stanu cywilnego zastąpiony jest nowym aktem;
 - 2) akt urodzenia lub akt małżeństwa nie został sporządzony i nie może go sporządzić kierownik urzędu stanu cywilnego."
9. Art. 41 „uchylenie”
10. Art. 43a „Każda zmiana w akcie stanu cywilnego powoduje sporządzenie nowego aktu stanu cywilnego. Poprzedni akt stanu cywilnego może zostać wydany osobie, której akt dotyczy lub sadowi. Poprzedzający akt stanu cywilnego jest przetwarzany maksymalnie przez 30 lat, jednak ważny jest 5 lat od dnia dokonania zmiany”.
11. Art. 44 ust. 2 otrzymuje brzmienie „Odpis zupełny zawiera dane w art. 60, w art. 88, w art. 95”
12. Art. 44 ust. 3 otrzymuje brzmienie „Odpis skrócony zawiera dane w 48.”
13. Art. 51 otrzymuje brzmienie „Dokumenty z rejestru stanu cywilnego wydaje się przez okresy przechowywania aktów, o których mowa w art. 28 ust. 1 i 3.”
14. Art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie „Jeżeli dziecko urodziło się martwe sporządza się odpis urodzenia i odpis zgonu.”
15. Art. 61 ust. 2 otrzymuje brzmienie "Jeżeli nie nastąpiło uznanie ojcostwa albo sądowe ustalenie ojcostwa, w akcie urodzenia zamieszcza się jako imię ojca imię wskazane przez osobę zgłaszającą urodzenie, a w razie braku takiego wskazania w akcie urodzenia zamieszcza się jako imię ojca imię wybrane przez kierownika urzędu stanu cywilnego; jako nazwisko ojca i jego nazwisko rodowe zamieszcza się nazwisko matki z chwili urodzenia dziecka."
16. Art. 66 otrzymuje brzmienie:
- „1. Jeżeli uznanie ojcostwa albo sądowe ustalenie ojcostwa następuje po sporządzeniu aktu urodzenia, sporządza się nowy akt.
2. W przypadku ustalenia bezskuteczności uznania ojcostwa do aktu urodzenia sporządza się nowy akt z orzeczenia sądu."
17. Art. 67 otrzymuje brzmienie
- "2. Jeżeli zaprzeczenie ojcostwa matki nastąpiło po śmierci dziecka, sąd postanawia o sporządzeniu nowego aktu zgonu.
3. Sąd postanawia o wydaniu nowego aktu stanu cywilnego w zakresie danych wynikających z orzeczenia sądu.
4. Uchylony
5. Jeżeli w chwili sporządzenia nowego aktu urodzenia nie nastąpiło uznanie ojcostwa ani sądowe ustalenie ojcostwa, w akcie urodzenia jako imię ojca zamieszcza się imię wskazane przez matkę dziecka, a w razie braku takiego wskazania w akcie urodzenia zamieszcza się jako imię ojca imię wybrane przez kierownika urzędu stanu cywilnego; jako nazwisko ojca i jego nazwisko rodowe zamieszcza się nazwisko matki z chwili urodzenia dziecka."
18. Art. 69 ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie
- "3. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który przyjął oświadczenia małżonków, że dziecko będzie nosiło takie samo nazwisko, jakie nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko, przesyła protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia, w terminie jednego dnia roboczego od dnia sporządzenia tego protokołu.
4. Konsul, który przyjął oświadczenia małżonków, że dziecko będzie nosiło takie samo nazwisko, jakie nosi albo nosiłoby ich wspólne dziecko, przesyła niezwłocznie protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia."
19. Art. 70 ust. 6 i 7 otrzymuje brzmienie:
- "6. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który przyjął oświadczenie rodziców dziecka o zmianie imienia lub imion dziecka zamieszczonych w akcie urodzenia, przesyła protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia, w terminie jednego dnia roboczego od dnia sporządzenia tego protokołu.
7. Konsul, który przyjął oświadczenie rodziców dziecka o zmianie imienia lub imion dziecka zamieszczonych w akcie urodzenia, przesyła niezwłocznie protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu urodzenia."
20. Art. 72 otrzymuje brzmienie
- "1. Jeżeli przez przysposobienie powstają skutki określone w art. 121 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, do aktu urodzenia przysposobionego sporządza się nowy akt.
2. Na wniosek przysposabiającego, za zgodą przysposobionego, który ukończył lat 13, albo na wniosek przysposobionego, za zgodą przysposabiającego, sąd opiekuńczy postanawia o sporządzeniu dla przysposobionego nowego aktu urodzenia. Przepisy art. 118 § 2 i 3 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego stosuje się.

3. uchylony
4. Jeżeli przysposabia mąż matki dziecka lub żona ojca dziecka, w akcie urodzenia przysposobionego przysposobieniu wskazuje się przysposabiającego jako jedno z rodziców dziecka."
21. Art. 73 „uchylony”
22. Art. 74 otrzymuje brzmienie
„1. W przypadku rozwiązania stosunku przysposobienia sąd w postępowaniu nieprocesowym unieważnia nowy akt urodzenia przysposobionego, który nie podlega ujawnieniu.
2. Wyrok sądu rozwiązujący stosunek przysposobienia przekazuje się również do kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt małżeństwa przysposobionego, oraz kierownika urzędu stanu cywilnego, który sporządził akt urodzenia dziecka, w którym przysposobiony został wskazany jako ojciec lub matka dziecka.”
23. Art. 75 otrzymuje brzmienie
„1. Jeżeli przez przysposobienie powstają skutki określone w art. 124 § 1 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, sporządza się nowy akt.”
24. Art. 90 ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie
„3. Kierownik urzędu stanu cywilnego, który przyjął oświadczenie o powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa, przesyła protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu małżeństwa w terminie jednego dnia roboczego od dnia sporządzenia tego protokołu.
4. Konsul, który przyjął oświadczenie o powrocie do nazwiska noszonego przed zawarciem małżeństwa, przesyła niezwłocznie protokół kierownikowi urzędu stanu cywilnego właściwemu do sporządzenia aktu małżeństwa.”

Uzasadnienie

Uzasadniam niżej wymienionymi argumentami:

[UA] Celem i potrzeba zrealizowania postulatu jest:

- o zapobieganie nadmierności i nieadekwatności przetwarzanych z sfery prywatnej obywateli;
- o zapobieganie inwigilacji i ingerencji oraz śledzenia w przedmiocie poprzednich danych personalnych;
- o dostosowanie równego traktowania i sprawiedliwości społecznej;
- o dostosowanie akt stanu cywilnego do XXI wieku;
- o likwidacja przypisków celem zapobiegania inwigilacji w związku z powiązaniem osoby np. Unieważniony akt nr (...);
- o likwidacja przypisków w związku z wprowadzoną parentyzacją w aktach stanu cywilnego;
- o likwidacja wzmianek dodatkowych, uwag jako krótkiego nośnika informacji z uwagi na automatycznej zmianie danych w czasie rzeczywistym w rejestrach centralnych i innych organów;
- o likwidacja wzmianek dodatkowych z uwagi na informatyzację rejestracji stanu cywilnego, a nie poprzedniego prowadzenia rejestracji w formie rękopisów, wtórnopisów w formie opisowej notatnika, tabelkowej, rubrykowej (formatki lub specjalnego formularza) gdzie nie było automatycznej aktualizacji danych;
- o zapobieganie biurokracji pracowników Urzędu Stanu Cywilnego;
- o zapobieganie nadmierności udostępnianych danych przez opracowanie katalogu do czego potrzebny jest odpis skrócony i odpis zupełny.

[UB] Stan faktyczny postulatu uzasadniam:

- o obecnie bezterminowo przetwarza się dokumenty w Rejestrze Stanu Cywilnego mimo, że dokument unieważniony lub błędnie spersonalizowany nie zostanie już użyty z uwagi na odpowiedzialność karną, każdy po zmianie danych lub wydaniu nowego dokumentu, zobowiązany jest do aktualizacji danych w ośrodku życia codziennego;
- o płeć może być źle ustalona z uwagi na ocenę tylko i wyłącznie płci biologicznej. Niestety późniejsze ustalenie płci może być ustalane w przypadku interseksualizmu (interpłciowości, obojactwa, obojactwa rzekomego, hermafrodytyzmu, gynadromorfizmu) lub transeksualizmu (transpłciowości). Jednak na wygląd narządów płciowych może też mieć wpływ różne zaburzenia płciowe (zespół Klinefeltera – mężczyzna z kariotypem 46.XX lub zespół Swyer’a z kariotypem 46.XY) ale także inne zaburzenia.
hermafrodytyzm – występowanie w ciele jednego osobnika jednocześnie męskich i żeńskich gruczołów rozrodczych albo występowanie w jego ciele gruczołu obojaczego.
gynandromorf – organizm mający jednocześnie męskie i żeńskie cechy płciowe.
interpłciowość – obojactwo u ludzi; także występowanie u osobnika gatunku rozdzielnopłciowego wtórnych cech płciowych pośrednich pomiędzy żeńskimi a męskimi.
obojactwo rzekome (ang. pseudohermaphroditism) — dawne pojęcie kliniczne odnoszące się do organizmu, który urodził się z pierwotnymi cechami płciowymi jednej płci, lecz rozwija drugorzędowe cechy płciowe, które różnią się od

tych, jakich można by oczekiwać na podstawie tkanki gonadalnej (jajniki lub jądra) Można je porównać z terminem obojactwo prawdziwe, który określał stan, w którym u tej samej osoby występowały zarówno tkanka jądrowa, jak i jajnikowa.

Klasyfikacja wg konsensusu LWPES/ESP

Zaburzenia rozwoju płci z karyotypem 46,XX

Związane z ekspozycją na androgeny

Przyczyna płodowa łożyskowo-płodowa

Niedobór 21-hydroksylazy

Niedobór 11 β -hydroksylazy

Niedobór dehydrogenazy 3 β -hydroksysteroidowej

Niedobór oksydoreduktazy cytochromu P450

Niedobór aromatazy

Mutacja genu receptora glikokortykosteroidów

Przyczyna matczyna

Guz wirylizujący jajnika

Guz wirylizujący nadnerczy

Leki o działaniu androgennym

Związane z zaburzeniami rozwoju jajnika

Dysgeneza gonad z karyotypem XX

Jajnikowo-jądrowe ZRP

Jądrowe ZRP

Nieznane pochodzenia

Związane z zaburzeniami przewodów moczowo-płciowych lub przewodu jajnikowo-jelitowego

Zaburzenia rozwoju płci z karyotypem 46,XY

Związane z zaburzeniami rozwoju jąder

Czysta dysgeneza gonad z karyotypem XY (Zespół Swyera)

Mutacja genu SRY

Zespół Denysa-Drasha (mutacja genu WT1)

Zespół WAGR

Delecja 11p13

Dysplazja kampaneliczna z mutacją genu SOX9

Ageneza gonad z karyotypem XO nieznanego przyczynie

Inne

Aplazja komórek Leydiga

Mutacja receptora LH

Lipoidowy przerost nadnerczy

Niedobór dehydrogenazy 3 β -hydroksysteroidowej

Niedobór 17-hydroksylazy/17,20-liazy

Zespół przetrwałych przewodów Müllera

Zaburzenia aktywności androgenów

Defekty receptora androgenowego: całkowite i częściowe

Mutacje 5 α -reduktazy

Zespół Smitha-Lemliego-Opitza

ZRP zależne od chromosomów płci

Zespół Turnera

Zespół Klinefeltera

Mieszana dysgeneza gonad 45,X/46,XY

Chimeryzm 46,XX/46,XY

Maskulinizacja - Zaburzenie może mieć charakter endo- lub egzogeniczny (będąc wynikiem np. przyjmowania sterydów anabolicznych, np. testosteronu). Może pojawić się w przypadku: raka kory nadnerczy i tzw. guzów wirylizujących nieprawidłowej produkcji hormonów w zespole nadnerczowo-płciowym w przypadku stosowania hormonów męskich u kobiet (testosteron) lub leków o podobnym działaniu (np. danazol) zespołu policystycznych jajników

Maskulinizacja występuje czasami u kobiet-sportowców jako jeden z objawów stosowania dopingu wydolnościowego.

- w związku z tym wzmianka o poprzednich danych pośrednio może wpływać na zdradzenie danych medycznych jako danych wrażliwych.

- o sprawiedliwość społeczną,

kategoria społeczno-polityczna i prawna o historycznie zmiennej treści, będąca bądź opisem faktycznego stanu rzeczy, bądź (częściej) postulatem;

spełnia funkcje kryterium oceny stosunków społecznych, odgrywa rolę zasady, wzorca, ideału; jest przeniesieniem etycznej i prawnej idei (zasady) **sprawiedliwości** w sferę stosunków społeczno-gospodarczych między wielkimi zbiorowościami.

Sprawiedliwość społeczna może być pojmowana jako cecha ustroju politycznego i porządku prawnego, charakteryzująca się zobiektywizowanymi i jednakowymi dla wszystkich obywateli i grup społecznych kryteriami oceny praw i obowiązków, zasług i win, wymaganiem bezstronności w funkcjonowaniu organów państwowych, administracyjnych, rządowych, prokuratorskich i służb porządkowych. Może też być rozumiana jako cecha stosunków społecznych i wówczas oznacza sposób traktowania określonych grup oraz jednostek ze względu na ich przynależność do takich czy innych klas, warstw, narodów, wspólnot religijnych, ras, plemi itp. Tak rozumiana sprawiedliwość społeczna odnosi się do: równości lub nierówności grup społecznych i ich członków, oceny słuszności i adekwatności zasad i kryteriów podziału dóbr materialnych, wpływów i władzy, oraz wartości duchowych (autorytetu, uznania, prestiżu). Sposób pojmowania idei sprawiedliwości społecznej zależy od właściwości kręgu cywilizacyjno-kulturowego, klimatu epoki, interesów i mentalności poszczególnych narodów, wspólnot wyznaniowych, regionalnych i od lokalnych tradycji. Sposób i stopień realizacji tej idei zależy nie tylko od jej interpretacji, ale również od układu sił politycznych. Cechami wspólnymi różnicowanych wyobrażeń i pojęć sprawiedliwości społecznej są, w powiązaniu z zasadą odpowiedzialności za **dobro wspólne** narodu i ludzkości (interes powszechny) oraz zasadą **solidarności** ludzkiej, następujące postulaty: wyeliminowanie ze stosunków między ludźmi krzywdy, wyzysku, ucisku i przemocy, dyskryminacji rasowej, płciowej, religijnej lub politycznej, zniesienie niezasłużonego uprzywilejowania społecznego, zapewnienie wszystkim równości szans i równouprawnienia, uniemożliwienie życia kosztem innych.

Od czasów Arystotelesa jest różniona sprawiedliwość redystrybucyjna (wyrównawcza) i sprawiedliwość dystrybucyjna (rozdzielcza). **Sprawiedliwość redystrybucyjna** oznacza przyznawanie dóbr i świadczeń według zasady równym za równe. Zakłada się równowartość dóbr oraz wkładu pracy w oderwaniu od indywidualnego różnicowania, możliwości i uzdolnień. W tym sensie ma charakter wyrównawczy (kompensowanie braków tym, którzy są pod jakimś względem słabsi lub uposledzeni). **Sprawiedliwość dystrybucyjna** odnosi się do sfery rozdziału dóbr lub świadczeń w zależności od oceny znaczenia, niezbędności i wkładu pracy grup oraz jednostek według zasady „jednemu mniej, drugiemu więcej”. W praktyce, np. w polityce społecznej, obydwa te wzorce wzajemnie się przeplatają, uzupełniają i ograniczają zarazem. Idea sprawiedliwości społecznej jest akcentowana w doktrynach rewolucyjnych lub reformatorskich, a także w koncepcjach **solidaryzmu** społecznego. W doktrynach liberalnych, a zwłaszcza konserwatywnych, raczej kwestionuje się kolektywne ujęcie problemu sprawiedliwości, kładąc nacisk na indywidualistycznie rozumianą sprawiedliwość jako powszechną zasadę moralną i prawną.

Idea sprawiedliwości społecznej inspirowała wiele utopijnych wizji doskonałego państwa i społeczeństwa. Pod hasłami sprawiedliwości społecznej organizowały się w 2. połowie XIX i w XX w. masowe ruchy społeczne, w tym klasowe (robotniczy, chłopski), często radykalne (np. komunistyczny), a także populistyczne (np. oficjalne samookreślenie **peronizmu** — justycjalizm, od łac. *iustitia* 'sprawiedliwość'). W imię sprawiedliwości społecznej dokonywały się radykalne rewolucje społeczne, m.in. komunistyczne, uwienczone próbą wprowadzenia tzw. ustroju sprawiedliwości społecznej. Alternatywa dla rozwiązania radykalnych i zachowawczych były reformistyczne koncepcje i rozwiązania ustrojowe socjaldemokratyczne lub chadeckie. Problem sprawiedliwości społecznej zajmuje ważne miejsce we współczesnych nurtach chrześcijańskiej myśli społecznej i w doktrynie społecznej Kościoła katolickiego. Po II wojnie światowej i dekolonizacji idea sprawiedliwości społecznej coraz częściej jest odnoszona do stosunków między narodami i państwami o nierównym poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego (koncept **nowego międzynarodowego ładu ekonomicznego**, **Klub Rzymski**, koncepcje J.K. Galbraitha, G. Myrdala, **Karta Socjalna Wspólnoty Europejskiej**).

W nurtach lewicowych i plebejskich, a także populistycznych, idea sprawiedliwości społecznej jest ściśle powiązana z idea równości społecznej (w wersjach wyrafinowanych lub w prymitywnych schematach tzw. urawniłowki). Z kolei w nurtach socjalno-liberalnych idea sprawiedliwości społecznej silniej jest wiązana z pojęciem wolności.

Idea sprawiedliwości społecznej należy do uniwersalnych, niezwykle żywotnych, a zarazem spornych wartości, obecnych w różnych doktrynach politycznych, a także w potocznych wyobrażeniach i kryteriach oceny stosunków gospodarczych i prawnopolitycznych.

<https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/sprawiedliwosc-spoeczna:3978499.html>

o **sledzie**

1. «cisze niepostrzeżenie za kims i obserwować go; też: w tajemnicy zbierać o kims informacje»
2. «uwaga coś obserwować»

<https://sjp.pwn.pl/slowniki/%C5%9Bledzenie.html>

[UC] Stan prawny:

- o Zgodnie z art. 51 Konstytucji, organy winny przetwarzać dane niezbędne w demokratycznym państwie prawnym w związku z powyższym przetwarzanie danych osób zmarłych nie zostanie wykorzystane przez organy do wykonywania niezbędnych zadań;
- o Zgodnie z zasadą przetwarzanych danych, art. 5. ust. 1. lit. c) RODO dane winny być „adekwatne, stosowne i nienadmierne do celów, jakimi są przetwarzane”

o Zgodnie z zasada przetwarzanych danych, art. 5. ust. 1. lit. d) RODO dane winny być „prawidłowe i w razie potrzeby **uaktualniane**; należy podjąć wszelkie rozsadne działania, aby dane osobowe, które są nieprawidłowe, w świetle celów ich przetwarzania, zostały **niezwłocznie usunięte** lub sprostowane”

o Zgodnie z zasada bycia zapomnianym zawartym w art. 17 RODO, każdy ma prawo do usunięcia danych osobowych, jeśli dane są niezbędne. Nie budzi wątpliwości, że dane osób zmarłych są zbędne, ponieważ przez Urząd nie zostaną wykorzystane do wykonywania zadań;

o Zgodnie z art. 1 – Ustawy z 14 lipca 1983 roku o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (t.j. Dz. U. 2020 poz. 164) danymi archiwalnymi o kategorii archiwalnej to materiały „Materiałami archiwalnymi wchodzącymi do narodowego zasobu archiwalnego, zwanymi dalej „materiałami archiwalnymi”, są wszelkiego rodzaju akta i dokumenty, korespondencja, dokumentacja finansowa, techniczna i statystyczna, mapy i plany, fotografie, filmy i mikrofilmy, nagrania dźwiękowe i wideofonowe, dokumenty elektroniczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 700, 730, 848, 1590 i 2294) oraz inna dokumentacja, bez względu na sposób jej wytworzenia, mająca znaczenie jako źródło informacji o wartości historycznej o działalności Państwa Polskiego, jego poszczególnych organów i innych państwowych jednostek organizacyjnych oraz o jego stosunkach z innymi państwami, o rozwoju życia społecznego i gospodarczego, o działalności organizacji o charakterze politycznym, społecznym i gospodarczym, zawodowym i wyznaniowym, o organizacji i rozwoju nauki, kultury i sztuki, a także o działalności jednostek samorządu terytorialnego i innych samorządowych jednostek organizacyjnych - powstała w przeszłości i powstająca współcześnie”.

- w związku z tym przetwarzanie bezterminowe (wieczyste) danych osób w Rejestrze Stanu Cywilnego jest zbędne.

o Zgodnie z art. 47 Konstytucji, każdy ma prawo do prywatności i ochrony życia rodzinnego. W związku z tym przetwarzanie i udostępnienie danych, zdarzeń z przebiegu życia, historia posiadanych danych i dokumentów obywateli i o obywatelach jest naruszeniem strefy prywatnej.

o Zgodnie z Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 października 2011 roku o sygnaturze (II SA/Wa 625/11) w sprawie usuwania danych z KSIP mają zastosowanie przepisy ustawy o ochronie danych osobowych co oznacza, że usuwanie danych z innych systemów również mają zastosowanie ustawa o ochronie danych osobowych, Konstytucja, RODO, a nie ustawy szczególne lub poszczególne.

<https://www.infor.pl/prawo/nawosci-prawne/294364.Usuwanie-danych-osobowych-z-KSIP-w-opinii-sadu.html>

o Zgodnie z Wyrokiem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 grudnia 2008 roku, Trybunał orzekł, że bezterminowe przechowywanie danych przez władze publiczne (...) jest niedopuszczalne w demokratycznym społeczeństwie i prowadzi do naruszenia art. 8 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka stanowiącego o prawie do ochrony życia prywatnego.

<https://www.infor.pl/prawo/nawosci-prawne/294364.Usuwanie-danych-osobowych-z-KSIP-w-opinii-sadu.html>

o Zgodnie z RODO (dane nie mogą być przetwarzane, przechowywane) bezterminowo (wieczyste) mówi o tym między innymi motyw 39, art. 5 ust. 1 lit. e

Motyw (39): **Wszelkie przetwarzanie danych osobowych powinno być zgodne z prawem i rzetelne.** Dla osób fizycznych powinno być przejrzyste, że dotyczące ich dane osobowe są zbierane, wykorzystywane, przeglądane lub w inny sposób przetwarzane oraz w jakim stopniu te dane osobowe są lub będą przetwarzane. Zasada przejrzystości wymaga, by wszelkie informacje i wszelkie komunikaty związane z przetwarzaniem tych danych osobowych były łatwo dostępne i zrozumiałe oraz sformułowane jasnym i prostym językiem. Zasada ta dotyczy w szczególności informowania osób, których dane dotyczą, o tożsamości administratora i celach przetwarzania oraz innych informacji mających zapewnić rzetelność i przejrzystość przetwarzania w stosunku do osób, których sprawa dotyczy, a także prawa takich osób do uzyskania potwierdzenia i informacji o przetwarzanych danych osobowych ich dotyczących. Osobom fizycznym należy uświadomić ryzyka, zasady, zabezpieczenia i prawa związane z przetwarzaniem danych osobowych oraz sposoby wykonywania praw przysługujących im w związku z takim przetwarzaniem. W szczególności konkretne cele przetwarzania danych osobowych powinny być wyraźne, uzasadnione i określone w momencie ich zbierania. **Dane osobowe powinny być adekwatne, stosowne i ograniczone do tego, co niezbędne do celów, dla których są one przetwarzane.** Wymaga to w szczególności **zapewnienia ograniczenia okresu przechowywania danych do ściśle minimum.** Dane osobowe powinny być przetwarzane tylko w przypadkach, gdy celu przetwarzania nie można w rozsądny sposób osiągnąć innymi sposobami. **Aby zapobiec przechowywaniu danych osobowych przez okres dłuższy, niż jest to niezbędne, administrator powinien ustalić termin ich usuwania lub okresowego przeglądu. Należy podjąć wszelkie rozsadne działania zapewniające sprostowanie lub usunięcie danych osobowych, które są nieprawidłowe.** Dane osobowe powinny być przetwarzane w sposób zapewniający im odpowiednie bezpieczeństwo i odpowiednią poufność, w tym ochronę przed nieuprawnionym dostępem do nich i do sprzętu służącego ich przetwarzaniu oraz przed nieuprawnionym korzystaniem z tych danych i z tego sprzętu.

Art. 5 ust. 1 lit. e „przechowywanie w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, **przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne** do celów, w których dane te są przetwarzane (...)”

Źródło: <https://poradnikprzedsiebiorcy.pl/-jak-dlugo-mozna-przechowywac-dane-osobowe>

o Zgodnie z hierarchia prawa wymieniona w art. 87 Konstytucji, Konstytucja jest ustawa zasadnicza, dlatego każdy ma prawo do prywatności i autonomii danych osobowych zawartych w artykule art. 47 i art. 51.

o Zgodnie z Opinią Rzecznika Generalnego w sprawie C 118/22 „Mozna się zastanawiać, czy art. 5 dyrektywy 2016/680 nie skrywa formy wewnętrznej sprzeczności logicznej. Zgodnie z tym przepisem bowiem mogą zatem istnieć dane osobowe przetwarzane przez organy ścigania, dla których nie byłoby właściwe ustalenie terminów usunięcia, ale w takiej sytuacji bezterminowego przechowywania danych **należy przewidzieć okresowy przegląd przez właściwe organy konieczności przechowywania tych danych oraz możliwość ich usunięcia, jeżeli przechowywanie nie jest już uzasadnione w świetle celu przetwarzania**. Można jednak zrozumieć i zaakceptować, że uzasadnionym celem jest zapewnienie środka zaradczego, aby zapobiec nadużyciom we wdrażaniu inwazyjnego mechanizmu.”

Zródło: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?isessionId=DEC3D1757D86F30F7B24F85F4AF74FF9?text=&docid=274651&pageIndex=0&doclang=PL&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=21748532>

o Zgodnie z zasadą pierwszeństwa prawa wspólnotowego „prawo unijne ma pierwszeństwo przed prawem krajowym państwa członkowskiego (włącznie z Konstytucją)” w związku z powyższym zasada minimalizacji danych i zasada bycia zapomnianym winna obowiązywać.

https://pl.m.wikipedia.org/wiki/Zasada_pierwszej%20stawa_prawa_wsp%C3%B3lnotowego

o Trybunał Sprawiedliwości UE w sprawach dotyczących funkcjonowania publicznych rejestrów w kontekście ochrony prawa do prywatności, podkreślał, że udostępnianie danych osobowych osobom trzecim stanowi ingerencję w prawa podstawowe ustanowione w art. 7 i 8 Karty Praw Podstawowych UE (KPP), niezależnie od tego, w jaki sposób te dane zostaną później wykorzystane.

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-ms-dostep-dane-osobowe-rejestry-publiczne-odpowiedz>

o RPO zwraca uwagę na wyrok TSUE z 22 listopada 2022 r. w połączonych sprawach C-37/20 i C-601/20, dotyczący rejestru beneficjentów rzeczywistych. Trybunał podkreślił w nim, że udostępnienie każdej osobie dostępu do danych zawartych w powszechnym rejestrze stanowi nieproporcjonalną ingerencję w prawo do prywatności i ochrony danych osobowych

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-ms-dostep-dane-osobowe-rejestry-publiczne-odpowiedz>

o Trybunał Sprawiedliwości UE orzekł w ubiegłym tygodniu, że informacje dotyczące operacji przeglądania danych osobowych danej osoby, dotyczące dat i celów tych operacji, stanowią informacje, które osoba ta ma prawo uzyskać od administratora

Czytaj więcej na Prawo.pl:

<https://www.prawo.pl/prawo/kazdy-ma-prawo-wiedziec-kiedy-i-jak-jego-dane-osobowe-byly.521912.html>

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 22 czerwca w sprawie C 579/21

o Odpis zupełny stanowi zaświadczenie o dokonaniu zmian, jest wydawany każdorazowo po dokonanej zmianie w celu aktualizacji danych i wymiany dokumentów. W przypadku wydania nowego dokumentu tożsamości (poprzednie dane i wzmianki dodatkowe) informujące o zmianie są nieprzydatne, nie są już potrzebne ponieważ są krótkim nośnikiem informacji praktycznej.

Mówi o tym między innymi: art. 35 ustęp 8, art. 37 ustęp 8, art. 39a ust. 2, art. 41 ust. 2, art. 42, art. 43, art. 67 ustęp 6 i 7, art. 73 ustęp 2 i 3, art. 95 ustęp 4 i 7, art. 110 ustęp 2, art. 127a ustęp 2.

o Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 3 listopada 2022 roku w sprawie trybu i terminów przekazywania danych pomiędzy rejestrem PESEL, a rejestrami centralnymi; zmiany w rejestrze są przekazywane do innych rejestrów centralnych **w związku z tym przetwarzanie nieokreślone czasowo jest zbędne**.

o Zgodnie z art. 3, z art. 79 o dowodach osobistych ale także zgodnie z art. 65 kodeksu wykroczeń (dokument tożsamości jest dokumentem potwierdzającym tożsamość) w związku z tym należy posługiwać się aktualnymi dokumentami, aktualnymi danymi w celu potwierdzenia tożsamości ale także podczas legitymowania z chwilą odebrania nowego dokumentu, **w związku z tym przetwarzanie poprzednich danych jest zbędne**.

o Zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie C-140/20 winna być kontrola sądu. „ 58. Z tego właśnie względu Trybunał stwierdził, że art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58 w związku z art. 7, 8 i 11 oraz art. 52 ust. 1 karty nie stoi na przeszkodzie przepisom ustawodawczym umożliwiającym, w celu ochrony bezpieczeństwa narodowego, posłużenie się skierowanym do dostawców usług łączności elektronicznej nakazem uogólnionego i nieodróżnionego zatrzymywania danych o ruchu i danych o lokalizacji, w sytuacjach gdy dane państwo członkowskie napotyka poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego, które okazuje się rzeczywiste i aktualne lub możliwe do przewidzenia, przy czym decyzja o wydaniu takiego nakazu może **być przedmiotem skutecznej kontroli sądu lub niezależnego organu administracyjnego**, którego decyzja wywiera wiążący skutek, mającej na celu weryfikację występowania jednej z takich sytuacji oraz poszanowania warunków i gwarancji, które powinny zostać przewidziane, zaś wspomniany nakaz można wydać jedynie na określony czas,

ograniczony do tego, co ściśle niezbędne, jednak z możliwością przedłużenia w przypadku utrzymywania się tego zagrożenia (wyrok z dnia 6 października 2020 r., La Quadrature du Net i in., C-511/18, C-512/18 i C-520/18, EU:C:2020:791, pkt 168).”

o Zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie C-140/20 winna być kontrola sądu. „106. **W celu zapewnienia w praktyce pełnej zgodności z tymi warunkami ważne jest, aby dostęp właściwych organów krajowych do zatrzymanych danych był uzależniony od uprzedniej kontroli sądu lub niezależnego organu administracyjnego, a decyzja tego sądu lub organu była wydawana na uzasadniony wniosek owych organów**, złożony w szczególności w ramach postępowań mających na celu zapobieganie przestępstwom, ich wykrywanie lub ściganie karne [wyrok z dnia 2 marca 2021 r., Prokuratuur (Warunki dostępu do danych dotyczących łączności elektronicznej), C-746/18, EU:C:2021:152, pkt 51 i przytoczone tam orzecznictwo].”

o Zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie C-140/20 dane winny być udostępnione zgodnie z zasadą proporcjonalności „59. Jeśli chodzi o cel polegający na zapobieganiu przestępstwom, ich dochodzeniu, wykrywaniu i ściganu, **Trybunał zauważył, że zgodnie z zasadą proporcjonalności jedynie walka z poważną przestępczością i zapobieganie poważnym zagrożeniom dla bezpieczeństwa publicznego mogą uzasadniać poważne ingerencje w prawa podstawowe ustanowione w art. 7 i 8 karty**, takie jak te, które są związane z zatrzymywaniem danych o ruchu i danych o lokalizacji. A zatem jedynie takie ingerencje we wspomniane prawa podstawowe, które nie mają poważnego charakteru, mogą być uzasadnione celem polegającym na zapobieganiu przestępstwom w ogólności, ich dochodzeniu, wykrywaniu i ściganu (wyrok z dnia 6 października 2020 r., La Quadrature du Net i in., C-511/18, C-512/18 i C-520/18, EU:C:2020:791, pkt 140 i przytoczone tam orzecznictwo).”

o Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 23/11 z dnia 30 lipca 2014 roku (strona 54) można wyczytać „1.10. Umożliwienie służbom policyjnym i ochrony państwa pozyskiwania wiedzy o treści, czasie i formach komunikowania się jednostek, a także monitorowania ich aktywności życiowej w inny sposób, nieuchronnie popada w kolizję z prawem do ochrony prywatności, ochrona tajemnicy komunikowania się, autonomia informacyjna, a w niektórych wypadkach (podsluchu lub monitoringu zainstalowanego w mieszkaniu) z nienaruszalnością mieszkania. **Co więcej, samo istnienie przepisów uprawniających organy władzy wykonawczej do takiego rodzaju czynności winno być postrzegane jako ingerencja w konstytucyjnie chroniony status człowieka i obywatela, którego źródłem jest przyrodzona i niezbywalna godność. Prawna dopuszczalność pozyskiwania informacji o jednostkach, niekiedy o sferach istotnych z punktu widzenia ich uczestnictwa w życiu publicznym, negatywnie wpływa na korzystanie przez nie z konstytucyjnych wolności i praw. Niezależnie od konkretnych, niekiedy zróżnicowanych form wkroczenia w sferę życia prywatnego, sama nawet świadomość znajdowania się pod ciągłym nadzorem władz publicznych może zniechęcać jednostki do swobodnego korzystania z zagwarantowanych im konstytucyjnych wolności i praw. Może to rodzić obawy, że organy władzy publicznej będą w nieuprawniony sposób gromadzić i wykorzystywać informacje o osobach.** Obawy te są wyjątkowo silne w polskim społeczeństwie, które przez dziesięciolecia reżimu komunistycznego było inwigilowane przez tajne służby bezpieczeństwa, najczęściej niesłużące dobrze rozumianym interesom własnego państwa i jego współobywateli. **Z punktu widzenia konstytucyjnych gwarancji prawa do ochrony prywatności, a także ochrony tajemnicy komunikowania się, zdaniem Trybunału, ingerencja władzy publicznej w tę sferę jest nie tylko pozyskiwanie przez władze publiczne danych o jednostce po raz pierwszy. Ochrona prawa do prywatności i tajemnicy komunikowania się rozciąga się bowiem na cały proces pozyskiwania, gromadzenia, przechowywania oraz przetwarzania (w tym analizowania i porównywania) informacji o jednostkach.** Dlatego też jako odrębne przejawy ingerencji w konstytucyjnie chroniony status jednostki – wymagające każdorazowo odrębnej legitymizacji konstytucyjnej – należałoby traktować pozyskiwanie informacji m.in. o treści komunikatów przekazywanych za pomocą sieci teleinformatycznych w toku kontroli operacyjnej, nałożenie na dostawców usług telekomunikacyjnych obowiązku zatrzymywania danych o ruchu i lokalizacji, dostęp do tych danych, ich następca weryfikacje czy przekazanie innym organom (por. wyrok Federalnego Sądu Konstytucyjnego Niemiec z 2 marca 2010 r., sygn. 1 BvR 256/08, pkt 190).”

„1.13. Trybunał zwraca uwagę na jeszcze jedną kwestię, mającą istotne znaczenie w dobie globalizacji i międzynarodowej przestępczości. **Organ władzy publicznej zobowiązane są do ochrony prywatności własnych obywateli również przed zagrożeniami płynącymi spoza samego państwa. Obowiązek państwa rozciąga się w konsekwencji na zapewnienie ochrony prywatności przed monitorowaniem rozmaitych sfer aktywności życiowej obywateli, w tym wiadomości przesyłanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych przez podmioty zagraniczne, a zwłaszcza państwa obce. Naruszenie prawa do ochrony prywatności zagwarantowanego w art. 47 Konstytucji może bowiem nastąpić nie tylko przez bezpośrednie działanie polskich organów państwa, pozyskujących informacje o jednostkach w sposób niejawni. Nastąpi to również w sytuacji braku dostatecznej ochrony obywateli przez państwo przed ingerencją w tę wolność, spowodowaną działaniami innych**

podmiotów.

Trybunał Konstytucyjny podkreśla, że ingerencja władzy publicznej w prywatność czy autonomię informacyjną jednostek jest dopuszczalna wyłącznie na zasadach określonych w Konstytucji, co w pełni dotyczy podejmowania zobowiązań międzynarodowych przez władze Rzeczypospolitej Polskiej”

W stronie 57 wyroku można wyczytać „Przepis art. 8 ust. 1 Konwencji **dotyczy szeroko rozumianego prawa do poszanowania prywatnej sfery życia człowieka, stanowiąc tym samym najbardziej ogólną afirmację autonomii jednostki w zakresie kształtowania wszelkich aspektów jej życia oraz własnej osobowości**. Istota tego prawa jest zapewnienie każdej jednostce sfery prywatności (autonomii) chronionej przed ingerencją zewnętrzną, pochodzącą zarówno od państwa, jak i podmiotów prywatnych (zob. np. L. Garlicki, uwaga 21 do art. 8, [w:] Konwencja o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Tom I. Komentarz do artykułów 1- 18, red. L. Garlicki, P. Hofmanski, A. Wróbel, Warszawa 2010, s. 491).”

o Zgodnie z wyrokiem Trybunału Europejskiego w sprawie C-293/12 i C-594/12 można przeczytać:

33. Przy ustalaniu tego, czy mamy do czynienia z ingerencją w podstawowe prawo do poszanowania życia prywatnego, nie ma znaczenia, czy informacje związane z życiem prywatnym mają charakter wrażliwy, ani też to, czy też ze względu na te ingerencje zainteresowane osoby doświadczyły ewentualnych niedogodności (zob. podobnie wyrok Österreichischer Rundfunk i in., C-465/00, C-138/01 i C-139/01, EU:C:2003:294, pkt 75).

34. Wynika stąd, że nałożony w art. 3 i 6 dyrektywy 2006/24 na dostawców ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub **publicznych sieci łączności obowiązek zatrzymywania przez określony czas związanych z życiem prywatnym danej osoby i jej komunikacją danych takich jak te określone w art. 5 tej dyrektywy stanowi samoistną ingerencję w prawa zagwarantowane w art. 7 karty.**

35. Za dodatkową ingerencję w to prawo podstawowe należy też uznać możliwość uzyskania dostępu do tych danych przez właściwe organy krajowe (zob., w odniesieniu do art. 8 EKPC, wyroki ETPC: z dnia 26 marca 1987 r. w sprawie Leander przeciwko Szwecji, seria A, nr 116, § 48; w sprawie Rotaru przeciwko Rumunii [GC], skarga nr 28341/95, § 46, ETPC 2000-V; a także w sprawie Weber i Saravia przeciwko Niemcom (déc.), skarga nr 54934/00, § 79, ETPC 2006-XI). W konsekwencji art. 4 i 8 dyrektywy 2006/24 określające zasady dostępu do danych przez właściwe organy krajowe również stanowią ingerencję w prawa zagwarantowane w art. 7 karty.

o Zgodnie z opinią Rzecznika Generalnego w sprawie C-817/19 przed Trybunałem Europejskim, można przeczytać „70. Trybunał orzekł już, że przepisy nakazujące lub dopuszczające przekazanie podmiotowi trzeciemu, takiemu jak organ publiczny, danych osobowych osób fizycznych należy, w braku zgody tych osób fizycznych i **niezależnie od późniejszego wykorzystania tych danych, uznać za ingerencję w ich życie prywatne, a zatem za ograniczenie prawa podstawowego zagwarantowanego w art. 7 karty**, bez uszczerbku dla możliwości ich ewentualnego uzasadnienia(52). Jest tak nawet w braku okoliczności pozwalających na zakwalifikowanie takiej ingerencji jako „poważnej”, i nie ma znaczenia, czy informacje związane z życiem prywatnym osób, których dotyczy, mają charakter wrażliwy czy nie lub czy zainteresowane osoby poniosły jakiegokolwiek negatywne konsekwencje z powodu tej ingerencji(53). **Dostęp organów władzy publicznej do takich informacji stanowi również ingerencję w prawo podstawowe do ochrony danych osobowych zagwarantowane w art. 8 karty, ponieważ stanowi przetwarzanie danych osobowych(54).** Podobnie, **samoistną ingerencją w prawa zagwarantowane w art. 7 i 8 karty jest zatrzymywanie przez określony czas danych związanych z życiem prywatnym danej osoby(55).**”

o Rzecznik Praw Obywatelskich podał argument „gwarantowane przez Konstytucję RP prawo do ochrony prawnej życia prywatnego oraz rodzinnego (art. 47), które wskutek uniemożliwienia usunięcia wcześniejszego wpisu o (...) nakazuje fakt ten przez całe życie uznawać za ujawniony, mimo, że osoby których to dotyczy, nie chcą utrzymywania tego stanu.”

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/biologiczny-ojciec-nowy-akt-urodzenia-odmowa-skarga-nadzwyczajna-rpo>

o Zgodnie z Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego w sprawie SK 40/01 można przeczytać:

1. Str. 9 " W tym sensie akta te uznawane są za wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych. Nawet bowiem – jak już wskazano – w sytuacji bezspornej niezgodności treści aktu ze stanem rzeczywistym niedopuszczalna jest zmiana bądź unieważnienie bez przeprowadzenia odpowiedniego postępowania (zob. np. A. Czajkowska, E. Pachniewska, Prawo o aktach stanu cywilnego, s. 21)."

2. Str. 10 " Nasuwa się w tym miejscu analogia z mechanizmem zastosowanym w przypadku ksiąg wieczystych, gdzie również rozróżnia się tzw. stan prawny rzeczywisty oraz stan prawny według treści księgi wieczystej (por. art. 5 ustawy z

dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm.). W obu wypadkach, jeżeli stan faktyczny (rzeczywisty) jest odmienny od tego, który został wskazany w treści odpowiedniego rejestru (aktu stanu cywilnego, księgi wieczystej), konieczne jest przeprowadzenie odpowiedniego postępowania prowadzącego do uzgodnienia stanu prawnego ze stanem faktycznym (co do ksiąg wieczystych zob. przede wszystkim art. 10 ustawy z 1982 r., co do akt stanu cywilnego – przede wszystkim art. 4 p.a.s.c.)"

3. Str. 11 " Ujawnienie pełnej informacji o zdarzeniach, które kształtowały stan cywilny podmiotu w poszczególnych okresach jego życia stanowi ponadto realizację niezaprzeczalnego prawa do wiedzy o swoim stanie cywilnym i jego ukształtowaniu czasowym, które mieści się w obszarze szerzej rozumianych dóbr osobistych każdego podmiotu."

4. Str. 12 " Z pewnością uwiarygodnienie w akcie stanu cywilnego danych dotyczących tzw. ojca domniemanego obejmuje zdarzenie z życia prywatnego skarżącego i jego bliskich, może więc powodować co najmniej poczucie dyskomfortu związane z dostępnością tego rodzaju danych dla osób trzecich. Przepisy kodeksu cywilnego o dobrach osobistych stanowią, ujmując to zagadnienie w pewnym uproszczeniu, jeden ze sposobów realizacji prawa konstytucyjnego."

5. Str. 13 " Warto też zwrócić uwagę na to, że współczesne rozumienie sfery życia prywatnego w odniesieniu do danych osobowych prowadzi do objęcia ochroną każdej informacji osobowej bez względu na jej zawartość treściową – mogą to być zarówno takie informacje, które narażają osobę na uczucie wstydu czy skrepowania, ale i takie, które mają zawartość całkowicie indyferentną z punktu widzenia moralności czy obyczajności. Przedmiotem ochrony są bowiem na tle nowoczesnych ujęć prywatności wartości akcentujące możliwość prowadzenia swych spraw, decydowania o swym życiu i o rodzajach więzi personalnych z innymi z maksymalną swobodą, a zarazem z najmniejszym stopniem ingerencji świata zewnętrznego w tę sferę, która jest domeną własnej aktywności jednostki."

6. Str. 14 " Informacje gromadzone w rejestrach stanu cywilnego należą niewątpliwie do kategorii danych osobowych i to takich, które w pewnym stopniu mieszczą się w pojęciu informacji wrażliwych, dotyczących sfery intymności, podlegającej w ramach prywatności szczególnie intensywnej ochronie (pogląd taki utrwalony jest w doktrynie polskiej od kilkudziesięciu lat, por. tu zwłaszcza A. Kopff, Koncepcja prawa do intymności i do prywatności życia osobistego (zagadnienia konstrukcyjne), Studia Cywilistyczne, 1972, t. XX).

7. Str. 14 " W przedmiotowej sprawie z pewnością osoba zainteresowana nie ma możliwości swobodnego decydowania o udostępnieniu władzy publicznej informacji mającej wpływ na kształtowanie się stanu cywilnego. Rodzice dziecka nie mogą też zadecydować o wykreśleniu ani usunięciu danych godzących w ich prywatność, o ile dane takie dotyczą zdarzeń kreujących stan cywilny i są wymagane przepisami ustawy. Prawo o aktach stanu cywilnego stwarza zatem stan prawny, w którym dochodzi do ograniczenia autonomii jednostki w odniesieniu do możliwości decydowania o zakresie udostępnienia informacji dotyczących sfery życia prywatnego tej osoby oraz jej bliskich. W tym sensie można mówić o ingerowaniu przez analizowane przepisy w sferę prywatności zarówno dziecka, jak i jego rodziców. Na marginesie należy zaznaczyć, że nie ma wątpliwości, iż gwarantowana konstytucyjnie ochrona prawa do życia prywatnego nie ma charakteru absolutnego i może podlegać pewnym ograniczeniom (orzeczenia z: 19 czerwca 1992 r., U. 6/92, OTK w 1992 r., cz. I, s. 204; 26 kwietnia 1995 r., K. 11/94, OTK w 1995 r., cz. I, s. 132-133; 21 listopada 1995 r., K. 12/95, OTK ZU nr 3/1995, s. 141; 24 czerwca 1997 r., K. 21/96, OTK ZU nr 2/1997, poz. 23; uchwały z: 2 marca 1994 r., W. 3/93, OTK w 1994 r., cz. I, s. 158-159 oraz 16 marca 1994 r., W. 8/93, OTK w 1994 r., cz. I, s. 168; 24 kwietnia 1996 r., W. 14/95, OTK ZU nr 2/1996, s. 136). Uznając gromadzenie informacji w rejestrach stanu cywilnego za postać ingerencji władzy publicznej w sferę prywatności jednostki trzeba jednak zauważyć, że istota zagadnienia w analizowanej sprawie polega na odpowiedzi na pytanie, czy poprzez wprowadzanie określonych informacji do aktu stanu cywilnego zostało naruszone prawo konstytucyjne do ochrony danych osobowych z art. 51 Konstytucji."

8. Str. 16 " Niezależnie od stanowiska przyjętego w rozstrzygnięciu Trybunału Konstytucyjnego w kwestii będącej przedmiotem postępowania, należy stwierdzić, że obecne uregulowania przepisów prawa o aktach stanu cywilnego uniemożliwiają w jakimkolwiek stopniu ograniczenie ujawniania danych zawartych w pełnych odpisach aktu stanu cywilnego w sytuacjach takich, jak rozważana na tle skargi konstytucyjnej, mogą zatem nasuwać wątpliwości z punktu widzenia zasad związanych z ochroną życia prywatnego i rodzinnego osób, których dane te dotyczą.

[UD] Obecny i proponowany stan prawny w celu podjęcia inicjatywy ustawodawczej przez organ w art. 118 Konstytucji:

o W obecnym stanie prawnym przetwarza się dane bezterminowo, więc moją propozycją jest wprowadzenie okresu czasowego przetwarzanych danych w rejestrach państwowych i aktualizacja dokumentów.

o W związku z powyższym, że sprawa dotyczy danych osobowych nad niniejsza ustawa jest ustawa o ochronie danych osobowych oraz RODO w szczególności zasada bycia zapomnianym oraz przepisy Konstytucji.

o Petycja przyjmuje, że należy usunąć różnice między stanem ujawnionym w aktach stanu cywilnego a rzeczywistym stanem osobowym wnioskodawcy na podobieństwo uzgodnienia treści ksiąg wieczystych na mocy art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 124, poz. 1361). W przypadku niezgodności między stanem ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym osoba, której prawo nie jest wpisane, jest wpisane błędnie lub jest dotknięte wpisem nie istniejącego obciążenia lub ograniczenia, może zadac usunięcia niezgodności czyli uzgodnienia treści księgi wieczystej.

o Petycja przyjmuje dostosowanie ustawy o aktach stanu cywilnego do zasady bycia zapomnianym w RODO oraz minimalizacji danych osobowych.

[UE] Przewidywana ocena skutków społecznych, gospodarczych, finansowych i prawnych w celu podjęcia inicjatywy ustawodawczej przez organ w art. 118 Konstytucji:

o Zwiększenie prywatności obywateli;

o Usprawnienie działanie systemów państwowych celem zapobiegania zawieszenia się i podazy na ataki;

o Zwiększenie pojemności dysków, pendrive w których przetwarzane są dane osobowe, bez potrzeby zakupu nowych nośników informacji;

o Zmniejszenie kosztów utrzymania systemów rejestrów państwowych.

Proszę o odpowiedź tylko na adres skrzynki mailowej.

Nie wyrażam zgody na ujawnienie: imienia, nazwiska, adresu, e-maila, miejscowości sporządzenia.

Z poważaniem,